TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Aplinka — Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema Europos Sąjungoje — Direktyva 2003/87/EB — Suderintas nemokamas apyvartinių taršos leidimų suteikimas — Sprendimas 2011/278/ES — Suteikimo pakeitimas — 24 straipsnio 1 dalis — Įrenginį eksploatuojančio veiklos vykdytojo pareiga pateikti informaciją — Apimtis“

Byloje C-461/15

dėl 2015 m. birželio 3 d. *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas, Vokietija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. rugpjūčio 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**E.ON Kraftwerke GmbH**

prieš

**Vokietijos Federacinę Respubliką**

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas) ir C. G. Fernlund,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *E.ON Kraftwerke GmbH*, atstovaujamos advokatų S. Altenschmidt ir A. Sitzer,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,

— Europos Komisijos, atstovaujamos E. White ir K. Herrmann,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

**Sprendimą**

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimo 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 130, 2011, p. 1), 24 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *E.ON Kraftwerke GmbH* ir *Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinė Respublika) ginčą dėl *E.ON Kraftwerke* tenkančios pareigos teikti informaciją siekiant gauti nemokamus apyvartinius taršos leidimus apimties, atsižvelgiant į vienos iš jos elektrinių eksploatacijos pokyčius.

## Teisinis pagrindas

*Sąjungos teisė*

Direktyva 2003/87

3 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos [apyvartinių taršos] leidimų [prekybos] sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631), iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB (OL L 140, 2009, p. 63, toliau – Direktyva 2003/87), 7 straipsnyje „Su įrenginiais susiję pakeitimai“ nustatyta:

„Operatorius kompetentingą instituciją informuoja apie visus numatomus įrenginio pobūdžio ar veikimo pakeitimus arba jo pajėgumų išplėtimą, arba žymų jų sumažinimą, dėl ko gali tekti atnaujinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą. Reikiamais atvejais kompetentinga institucija atnaujina leidimą. <...>“

4 Direktyvos 2003/87 10 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Nuo 2013 m. visus apyvartinius taršos leidimus, išskyrus tuos, kurie suteikiami nemokamai pagal 10a ir 10c straipsnį, valstybės narės parduoda aukcionuose. <...>“

5 Šios direktyvos 10a straipsnio „Nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pereinamuoju laikotarpiu Bendrijos taisyklės“ 1 dalyje numatyta:

„Ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija priima visai Bendrijai taikomas ir visiškai suderintas įgyvendinimo priemones dėl apyvartinių taršos leidimų paskirstymo <...>.“

Sprendimas 2011/278

6 Sprendimo 2011/278 7 straipsnyje „Bazinių duomenų rinkimas“ nustatyta:

„1. Apie kiekvieną esamą įrenginį, atitinkantį nemokamo ATL suteikimo pagal Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį reikalavimus, įskaitant tik retkarčiais eksploatuojamus įrenginius, pavyzdžiui, atsarginius ar parengties būsenos įrenginius ir pagal sezoninį grafiką veikiančius įrenginius, valstybės narės iš veiklos vykdytojų surenka 2005 m. sausio 1 d.–2008 m. gruodžio 31 d. laikotarpio, arba, jei taikytina, 2009 m. sausio 1 d.–2010 m. gruodžio 31 d. laikotarpio kiekvienų metų, kuriais įrenginys veikė, visus IV priede išvardytų parametrų duomenis ir atitinkamą informaciją.

2. Kiekvienos įrenginio technologinio proceso dalies duomenis valstybės narės renka atskirai. Prireikus valstybės narės gali pareikalauti, kad veiklos vykdytojas pateiktų daugiau duomenų.

<...>“

7 Sprendimo 2011/278 10 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Remdamosi pagal 7 straipsnį surinktais duomenimis, valstybės narės pagal 2–8 dalis apskaičiuoja, kokį ATL skaičių jos kiekvienais metais nuo 2013 m. nemokamai suteiks kiekvienam esamam įrenginiui savo teritorijoje.“

8 Sprendimo 2011/278 19–21 straipsniuose nustatytos sąlygos, kuriomis valstybės narės suteikia apyvartinius taršos leidimus, kurie turi būti išduoti po to, kai buvo smarkiai išplėstas arba labai sumažintas atitinkamo įrenginio pajėgumas.

9 Sprendimo 2011/278 24 straipsnyje „Įrenginio veiklos pokyčiai“ numatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kasmet iki gruodžio 31 d. įrenginius eksploatuojantys veiklos vykdytojai kompetentingai institucijai pateiktų visą svarbią informaciją apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius.

2. Jei įrenginio pajėgumas, veiklos lygis arba eksploatacija keičiama taip, jog tai turi įtakos įrenginiui suteikiamų ATL skaičiui, valstybės narės, prieš nustatydamos galutinį bendrą metinį nemokamų ATL skaičių, visą svarbią informaciją, įskaitant pakeistą preliminarų bendrą metinį nemokamų ATL, suteikiamų atitinkamam įrenginiui, skaičių, nustatytą pagal šį sprendimą, pateikia Komisijai naudodamos jos pateiktą elektroninį šabloną. Komisija gali atmesti tokį pakeistą preliminarų bendrą metinį nemokamų ATL, numatomų suteikti atitinkamam įrenginiui, skaičių.“

Reglamentas (ES) Nr. 601/2012

10 Pagal 2012 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 601/2012 dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėsenos ir ataskaitų teikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB (OL L 181, 2012, p. 30) 1 straipsnį šiuo reglamentu nustatomos išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir veiklos duomenų stebėsenos ir ataskaitų teikimo pagal Direktyvą 2003/87/EB Europos Sąjungos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos prekybos laikotarpiu, kuris prasideda 2013 m. sausio 1 d., ir kitais prekybos laikotarpiais taisyklės.

11 Reglamento Nr. 601/2012 12 straipsnyje „Stebėsenos plano turinys ir plano pateikimas“ nustatyta:

„1. Veiklos vykdytojas arba orlaivio naudotojas stebėsenos planą teikia kompetentingai institucijai patvirtinti.

Stebėsenos planą sudaro visi išsamūs ir skaidrūs tam tikro įrenginio veiklos vykdytojo ar orlaivio naudotojo taikomos stebėsenos metodikos dokumentai ir jame pateikiami bent I priede nustatyti elementai.

<...>

2. Jei I priede daroma nuoroda į procedūrą, veiklos vykdytojas arba orlaivio naudotojas nustato, dokumentais pagrindžia, įgyvendina ir palaiko tokią procedūrą atskirai nuo stebėsenos plano.

<...>

3. Be šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų elementų, valstybės narės taip pat gali pareikalauti, kad į įrenginių stebėsenos planą būtų įtraukti papildomi elementai siekiant įvykdyti <...> [S]prendimo 2011/278/ES <...> 24 straipsnio 1 dalies reikalavimus, įskaitant santrauką procedūros, kuria užtikrinami šie dalykai:

a) kad veiklos vykdytojas reguliariai patikrintų, ar tas sprendimas taikomas informacijai apie bet kurį planuojamą ar įdiegtą įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ar eksploatavimo pakeitimą;

b) kad a punkte nurodytą informaciją veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai pateiktų iki kiekvienų metų gruodžio 31 d.“

*Vokietijos teisė*

12 2011 m. rugsėjo 26 d. federalinė vyriausybė priėmė *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Nutarimas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimo 2013–2020 m. prekybos laikotarpiu) (*BGBl.* I, p. 1921, toliau – *ZuV 2020*).

13 *ZuV 2020* 22 straipsnyje „Įrenginio eksploatacijos pokyčiai“ numatyta:

„1. Įrenginius eksploatuojantis veiklos vykdytojas privalo kasmet iki kitų metų sausio 31 d., o pirmą kartą – iki 2013 m. sausio 31 d., kompetentingai valdžios institucijai pateikti visą svarbią informaciją apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius.

2. Pajėgumo esminio sumažėjimo, reglamentuoto 19 straipsnyje, atveju įrenginius eksploatuojantis veiklos vykdytojas privalo nedelsdamas informuoti kompetentingą valdžios instituciją apie sustabdytą pajėgumą ir instaliuotą elemento, kuriam suteiktas leidimas, pajėgumą. Sustabdęs įrenginio veiklą pagal 20 straipsnio 1 dalį įrenginius eksploatuojantis veiklos vykdytojas privalo kompetentingai institucijai nedelsdamas pranešti veiklos sustabdymo datą.“

## Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 *E.ON Kraftwerke* yra energetikos įmonė, Vokietijoje eksploatuojanti kelias elektrines, kurioms taikomas įpareigojimas, kylantis iš šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos. Dėl Heyden (Vokietija) elektrinės ji paprašė *Deutsche Emissionshandelsstelle* (Vokietijos prekybos apyvartiniais taršos leidimais institucija, toliau – *DEHSt*) suteikti nemokamų apyvartinių taršos leidimų už trečiąjį prekybos laikotarpį (2013–2020 m.) atsižvelgiant į išmetamos šilumos kiekį.

15 2013 m. rugsėjo 5 d. raštu *E.ON Kraftwerke* kreipėsi į *DEHSt*, teigdama, kad, nepaisant pastarosios reikalavimų, grindžiamų *ZuV 2020* 22 straipsnio 1 dalimi, *E.ON Kraftwerke* jai pateiks tik tuos duomenis apie kiekvieno įrenginio, kuriam suteiktas leidimas, veiklos lygį, kuriais remiantis gali būti tikslinamas sprendimas suteikti leidimą.

16 Į šį raštą *DEHSt* atsakė 2013 m. rugsėjo 24 d. raštu, jame pažymėjo, kad svarbi informacija, kurią reikalaujama pateikti pagal *ZuV 2020* 22 straipsnio 1 dalį, yra ne tik ta informacija, dėl kurios galiausiai keičiasi sprendimas suteikti leidimą, bet visa informacija, susijusi su duomenimis, kuriais grindžiamas leidimo suteikimas.

17 Savo 2013 m. ataskaitoje *E.ON Kraftwerke* nurodė, kad jos veiklos lygis yra „0“.

18 2013 m. lapkričio 27 d. *E.ON Kraftwerke* pateikė skundą *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas), prašydama iš esmės pripažinti, kad ji neprivalėjo pagal *ZuV 2020* 22 straipsnio 1 dalį pateikti visų duomenų apie įrenginio pajėgumą, veiklos lygį arba eksploataciją, o tik tuos, kurie susiję su pokyčiais, galinčiais turėti įtakos leidimų suteikimui. Būtent tai numatyta Komisijos sprendimo 2011/278 24 straipsnyje ir jos Gairėse Nr. 7.

19 *DEHSt* kitaip suprato šiuos Komisijos aktus ir tvirtino, kad, kiek tai susiję su leidimų suteikimu, būtent valstybės narės turi nustatyti svarbią informaciją.

20 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Kokia informacija laikytina „svarbia informacija“ pagal Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalį? Ar apribojimą reikėtų suprasti kaip kokybinį, ar kaip kiekybinį? Ar prie jo priskiriama ir tokia informacija apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius, kurie tiesiogiai nelemia sprendimo dėl suteikimo panaikinimo ar tikslinimo pagal Sprendimo 2011/278 19–21 straipsnius ir dėl kurių nekyla informacijos pateikimo pareiga pagal [šio] sprendimo 24 straipsnio 2 dalį?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja valstybei narei draudžiama iš įrenginius eksploatuojančių veiklos vykdytojų reikalauti ir tokios informacijos apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius, kurie nelemia suteikimo sprendimo panaikinimo ar tikslinimo pagal Sprendimo 2011/278 19–21 straipsnius?“

## Dėl prejudicinių klausimų

21 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją valstybei narei draudžiama reikalauti, kad įmonės, kurioms taikomas įpareigojimas, susijęs su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema Sąjungoje, ir kurioms tokie leidimai suteikiami nemokamai, pateiktų informaciją apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius, o ne vien informaciją apie pokyčius, kurie turi įtakos šiam suteikimui.

22 Sprendime 2011/278 reglamentuojamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimas pagal Direktyvos 2003/87 10a straipsnį.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Direktyva 2003/87 siekiama ekonomiškai efektyviai iki 2020 m. bendrą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį Sąjungoje sumažinti bent 20 %, palyginti su 1990 m. lygiu. Siekdamas šio tikslo Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė du mechanizmus. Pirmojo mechanizmo, įtvirtinto Direktyvos 2003/87 9 straipsnyje, esmė – tolygiai mažinti turimų leidimų skaičių pagal 1,74 % koeficientą, palyginti su vidutiniu metiniu bendru leidimų, kuriuos valstybės narės išduoda pagal Komisijos sprendimus dėl 2008–2012 m. nacionalinių leidimų paskirstymo planų, skaičiumi. Antrojo mechanizmo esmė – leidimų pardavimas aukcione, kuris taip pat turėtų leisti ekonomiškai efektyviai mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį (2016 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Borealis Polyolefine ir kt.*, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 81 punktas).

24 Dėl tam tikruose veiklos sektoriuose veikiančių įrenginių, kuriems gali būti nemokamai suteikiami šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartiniai taršos leidimai, pažymėtina, kad pagal Direktyvos 2003/87 10a straipsnio 11 dalį nuo 2013 m. šių leidimų skaičius laipsniškai mažinamas

siekiant, kad 2027 m. būtų panaikintas nemokamas leidimų suteikimas (2016 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Borealis Polyolefine ir kt.*, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 82 punktas).

25 Tokiomis aplinkybėmis Sprendimo 2011/278 7 straipsnyje numatyta, kad dėl kiekvieno jų teritorijoje esančio įrenginio, atitinkančio šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų nemokamo suteikimo sąlygas, valstybės narės kiekvienais metais nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. arba prireikus nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d., kai įrenginys veikė, surenka iš veiklos vykdytojų visą svarbią informaciją ir visus svarbius duomenis, susijusius su šio sprendimo IV priede išvardytais parametrais, kuriais remiantis nustatomas šių leidimų skaičius.

26 Sprendimo 2011/278 10 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės, remdamosi pagal 7 straipsnį surinktais duomenimis, apskaičiuoja, kokį apyvartinių taršos leidimų skaičių jos kiekvienais metais nuo 2013 m. nemokamai suteiks kiekvienam jų teritorijoje esančiam įrenginiui.

27 Be to, kaip nurodyta Sprendimo 2011/278 15 konstatuojamojoje dalyje, valstybės narės turi užtikrinti, kad iš veiklos vykdytojų surinkti bei suteikiant leidimus naudojami duomenys būtų išsamūs, nuoseklūs ir tokie tikslūs, kokie gali būti.

28 Siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus, reikia, remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatyti, kokia informacija laikytina „svarbia informacija“, kurios valstybės narės, vadovaudamosi Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalimi, turi teisę reikalauti iš atitinkamų veiklos vykdytojų.

29 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad, pirma, Sprendime 2011/278 tiesiogiai nenustatoma veiklos vykdytojų pareiga pateikti informaciją, tačiau valstybėms narėms paliekama teisė pačioms nuspręsti, kokiais būdais iš veiklos vykdytojų būtų galima gauti duomenis, kurie būtų pakankamai reikšmingi nemokamai suteikiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinius leidimus.

30 Kalbant apie tokius duomenis, pagal Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalį valstybės narės privalo užtikrinti, kad kasmet iki gruodžio 31 d. įrenginius eksploatuojantys veiklos vykdytojai kompetentingai institucijai pateiks visą svarbią informaciją apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius.

31 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Sprendimo 2011/278, kurio tikslas – reglamentuoti valstybėms narėms nustatytą pareigą Komisijai pateikti informacijos, laikytinos svarbia apskaičiuojant bendrą metinį nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių, 24 straipsnio 2 dalį ši pareiga taikoma tik tais atvejais, kai tokie pokyčiai gali turėti įtakos apyvartinių taršos leidimų atitinkamam įrenginiui suteikimui.

32 Vis dėlto Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalyje, kurioje daroma nuoroda į visą svarbią informaciją, susijusią su tokiais pokyčiais, nenustatyta, kad veiklos vykdytojams tenkanti pareiga pranešti taikoma tik tada, kai minėti pokyčiai turi įtakos nemokamam apyvartinių taršos leidimų suteikimui.

33 Trečia, toks Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalies aiškinimas atitinka šio sprendimo turinį ir jo tikslus.

34 Iš tikrųjų pagal apyvartinių taršos leidimų suteikimo sistemą valstybės narės, kaip buvo priminta šio sprendimo 26 punkte, privalo, remdamosi pagal Sprendimo 2011/278 7 straipsnį surinkta informacija, kiekvienais metais apskaičiuoti kiekvienam jų teritorijoje esančiam įrenginiui nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių. Todėl tik kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos, remdamosi iš veiklos vykdytojų surinkta informacija, gali įvertinti, ar tokia informacija galėtų turėti įtakos nustatant suteiktinų leidimų skaičių.

35 Be to, nei iš Direktyvos 2003/87, ypač jos 7 straipsnio, nei iš Sprendimo 2011/278 nematyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė leisti veiklos vykdytojams pasirinkti, kokią informaciją jie turi pateikti pagal minėtas nuostatas, atsižvelgiant į tai, kokią įtaką ji turėtų apyvartinių taršos leidimų suteikimui.

36 Iš tikrųjų, kaip matyti iš Sprendimo 2011/278 24 straipsnio nuostatų, jomis siekiama atsižvelgti į įrenginių eksploatacijos pokyčius tam, kad valstybės narės pirmiausia apskaičiuotų kiekvienam jų teritorijoje esančiam įrenginiui nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių ir kad paskui Komisija nustatytų galutinį bendrą metinį nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių.

37 Dėl to, kaip buvo priminta šio sprendimo 27 punkte, valstybės narės privalo užtikrinti, kad iš veiklos vykdytojų surinkti bei suteikiant leidimus naudojami duomenys būtų išsamūs, nuoseklūs ir tokie tikslūs, kokie gali būti. Taigi, valstybės narės pačios turi nustatyti, kokius kompetentingos valdžios institucijoms svarbius duomenis reikia surinkti iš veiklos vykdytojų.

38 Pagal Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalį, kurioje pabrėžiamas prašomos pateikti informacijos svarbumas, valstybėms narėms leidžiama reikalauti kompetentingoms valdžios institucijoms pateikti tokią svarbia laikytiną informaciją, kuri joms leistų objektyviai įvertinti atitinkamo įrenginio pokyčius, ir draudžia joms reikalauti kitos su šiuo vertinimu nesusijusios informacijos, pavyzdžiui tokios, kuri, be kita ko, būtų susijusi šių pokyčių priežastimis arba apskritai su jų ekonominiais ar komerciniais poreikiais, o tai turi patikrinti nacionaliniai teismai. Tačiau pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad būtų teikiama tik tokia informacija, kuri būtų susijusi su pokyčiais ir, veiklos vykdytojų nuomone, galėtų turėti įtakos nemokamam apyvartinių taršos leidimų suteikimui.

39 Šios išvados negali paneigti Komisijos internetinėje svetainėje paskelbtame dokumente „Guidance Document no 7 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 New Entrants and Closures“ pateikti paaiškinimai. Iš tikrųjų šiame dokumente aiškiai nurodyta, kad jis nėra teisiškai privalomas ir neatspindi oficialios Komisijos pozicijos.

40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į prejudicinius klausimus reikia atsakyti, kad: Sprendimo 2011/278 24 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, jog ja valstybei narei nedraudžiama reikalauti, kad įmonės, kurioms taikomas įpareigojimas, susijęs su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema Sąjungoje, ir kurioms tokie leidimai suteikiami nemokamai, pateiktų informaciją apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius, o ne vien informaciją apie pokyčius, kurie turi įtakos šiam suteikimui.

## Dėl bylinėjimosi išlaidų

41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

**2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimo 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės, 24 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, jog ja valstybei narei nedraudžiama reikalauti, kad įmonės, kurioms taikomas įpareigojimas, susijęs su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema Europos Sąjungoje, ir kurioms tokie leidimai suteikiami nemokamai, pateiktų informaciją apie numatomus arba jau įvykusius įrenginio pajėgumo, veiklos lygio ir eksploatacijos pokyčius, o ne vien informaciją apie pokyčius, kurie turi įtakos šiam suteikimui.**

Parašai.